

צו:

תורה אור

- וַיַּחפְּשׂוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ אֶל מֶלֶךְ בָּבֶל רַב־לְחָה וַיְדַבְּרוּ אִתּוֹ מִשְׁפָּט: מַלְכִּים ב כה ו
- וַעֲתָה פְתוּחִיהָ יָחַד בְּכַשִּׁיל וּבִילְפַת יְהוֹלְמוֹן: תְּהִלִּים ער ו
- יָדַע בְּמִבְּאֵי לַמַּעֲלָה בִּסְבָּךְ עַץ קֶרְדִּמּוֹת: תְּהִלִּים עד ה
- סֵלָה כָּל אַבְיֵר אֲדִנִּי בִקְרִי קָרָא אֶלִי מוֹעֵד לִשְׁבֹּר בַּחוּץ גַּת דֶּרֶךְ אֲדִנִּי לְבַתּוּלַת בַּת יְהוּדָה: אִיכָה א טו
- קָדִי רַחֵם וּטְוֵנִי קִמַּח גְּלִי צִמְחָךְ חֲשַׁפִּי שְׁבֹל גְּלִי שׁוֹק עֲבְרֵי נְהַרּוֹת: יִשְׁעִיהוּ מו ב
- רַפִּינוּ אֶת בָּבֶל וְלֹא נִרְפָּתָה עֲזוֹבָהּ וְגַלְךָ אִישׁ לְאַרְצוֹ כִּי נָגַע אֶל הַשָּׁמַיִם מִשְׁפָּטָהּ וַיִּשָּׂא עַד שְׁחָקֶיהָ: תְּהִלִּים עד ה
- כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבִיתוֹ הֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ מִרְחֻק: מִשְׁלִי ז יט
- יְיָ אִישׁ מִלִּחְמָה יְיָ שְׁמוֹת טו ג
- צִרּוֹר הַכֶּסֶף לִקְחַת בִּידוֹ לְיוֹם הַכֶּסֶף יָבֵא בֵיתוֹ: מִשְׁלִי ז כ
- וְאֶפְרָיִם לִי בַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר כֶּסֶף וְחֹקֶר שְׁעָרִים וְלִחְרַף שְׁעָרִים: הוֹשֵׁעַ ג ב
- תַּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בִּכְסֵּה לְיוֹם חֲנֻנִּי: תְּהִלִּים פא ד
- שְׁלַחוּ כֵר מִשְׁלַח אֶרֶץ מִסְלַע מִדְבָּרָה אֶל הָר בַּת צִיּוֹן: יִשְׁעִיהוּ טו א
- בָּעַת הַהִיא נָאֻם יְיָ יוֹצִיאֵנִי אֶת עֲצֻמוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת עֲצֻמוֹת שָׂרָיו וְאֶת עֲצֻמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת עֲצֻמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת עֲצֻמוֹת יוֹשְׁבֵי יִרְדְּשֵׁלֻם מִקְבְּרֵיהֶם: בִּיּוֹם הוּאָא אָקִים אֶת סֶבֶת דָּוִיד הַנִּפְלֵאָה וַיְגַדִּיתִי אֶת פְּרִצְיָהוּן וְהִרְסֹתִיו אָקִים וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם: עֲמוֹס ט יא

ומי סליק כו' והא כסיב.
זההיא פרשתא ויעלו דקדיה אל המלך רבנאמא אלמנא ברבנא הוה: זו **אנטוויא**. ואנטוכיא קיימא לן^{[דרושה מרחק ישראל: דמוס דיוקנו. של נצוכד נזר: חקוקה לו על מרכבסו. של נצחר אדן ודומה לו כמו שעומד לפניו ולכן כתיב צא נצוכד נזר והיינו נצוד: טעין סנס מאה כודנייס'. משאוי שלג מאות פרדות: נרגא דפרונא. פטישי צרול: דשילע' צפרונא. צרול חדוד הקוץ צרול אחר: **צנעסינאו**. לא צליעה ממס אלא שיצרס שהיו מתפוצצין הפטישים בהכותם צשער לשצרה: **פתוחיה יחד**. משמע על פתח אחד הלמו כל הכשילים וכילפות יחד ולא הועיל כלום: **שוור בר שוור**. דולג בר דולג קוס וכצג ירושלים לנצחר אדן קאמר. ל"א שוור בר שוור מדלג בר מדלג קפלת פעס אחת עס סנחריב ועכשיו פעס שניה: **צקופא**. מגצ הפטיש ולא מחודו כמו קופא דמחטא (צ"מ דף נח:). **יודע כמציא למעלה**. תפלה היא. יודע לפניך אותו סבך עץ קרדומות שצבר צו את ירושלים כאלו הביאו למעלה בכסא הכבוד: **גצה היכלא**. וצקש לעלות לרקיע: **דרכו ציה מן שמיא**. והשפילוהו: **זחא דעטיא**. מתגאה על שהיה מלליח: **עמא קטיגא**. שצבר נגזר עליהם על כך: **וטחני קמח**. וטחני חטים לא נאמר אלא קמח שאין לרץ טחינה: **למסך**. מקוס שהקלעים נומתין צד הראש: **צובל**. קלע הראש שדומין לשצלים: **גלי שוק עצרי נהרוס**. פורענות זה היה הקצ"ה אומר לישראל לכו וטחנו קמח כלומר טחונים אתם כבר לקמח ותחרו ומטחן עדיין תגלי קלעי ראשיכם ושוקיכם ותלכו צגלות: **אייתו לי ואינסי**. ואנסה אס דס וצמים הוא: **כסי ולא אידמי**. שחט צהמות ולא אידמי הדס: **פרטפא**. שטר צוואה: **ואיסגייר**. נצחראדן: **גר פושב**. שלא קבל עליו שאר מלות וקבל עליו שלא לעבוד עבודה כוכבים: **של אוסו רשע**. נצוכד נזר: **רפינו ולא נרפסא**. שהיה הקצ"ה מצקש לרפאותו להכניס מצני צניו תחת כנפי השכינה: **אלו נהרוס צנל**. שהם רעים לשמות: **לנייטא דצנל**. דקלים מרים הס שעומדים}

לך דאיקמליגהו לכולהו מיד נח הרהר תשובה בדעתיה אמר מה הם שלא איבדו אלא נפש אחת כך ההוא גברא מה תיהוי עליה ערק שדר פורטיאת לביתיה ואיתגייר תנו רבנן ^אנעמן גר תושב היה נבזור אדן גר צדק היה מבני בניו של סיסרא למדו תורה בירושלים מבני בניו של סנחריב לימדו תורה ברבים ומאן ניגהו שמעיה ואבטליון מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק ואף מבני בניו של אותו רשע ביקש הקב"ה להכניסן תחת כנפי השכינה אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבונו של עולם מי שהחריב את ביתך ושרף את היכלך תכנים תחת כנפי השכינה היינו דכתיב ^ברפינו ^גאת בבל ולא נרפתה עולא אמר זה נבוכד נצר רבי שמואל בר נחמני אמר אלו נהרות בבל ותרגמה דצינייתא ^ד(צירדתא) דבבלאי אמר עולא ^העמון ומואב שיבכי בישי דירושלם הוו כיון דשמעינהו לנביאי דקא מיתנבאי לחורבנא דירושלם שלחו לנבוכד נצר פוק ותא אמר מסתפינא דלא ליעבדו לי כדעבדו בקמאי שלחו ליה ^וכי אין האיש בביתו וא^ז הלך בדרך מרחוק ואין איש אלא הקדוש ברוך הוא שנאמר ^זה' איש מלחמה שלח להו בקריבא הוא ואתי שלחו ליה הלך בדרך מרחוק שלח להו אית להו צדיקי דבעו רחמי ומייתו ליה שלחו ליה ^חצרור הכסף לקח בידו ואין כסף אלא צדיקים שנאמר ^טואכרה לי בחמשה עשר כסף וחומר שעורים ולתך שעורים שלח להו הדרי רשיעי בתשובה ובעו רחמי ומייתו ליה שלחו ליה כבר קבע להן זמן שנאמר ליום הכסא יבא (ל)ביתו אין כסא אלא אשינא דטורא שנאמר ^ישלחו כר מושל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון שלח להו אי אתינא לית לי דוכתא דיתיבנא ביה שלחו ליה קברות שלהם מעולין מפלטיירין שלך דכתיב ^{יא}בעת ההיא נאום ה' יוציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקבריהם ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדם ואשר הלכו אחריהם אמר ליה רב נחמן לרבי יצחק מי שמיע לך אימת אתי בר נפלי אמר ליה מאן בר נפלי א"ל משיח משיח בר נפלי קרית ליה א"ל אין דכתיב ^{יב}ביום ההוא אקים את

צנהרות. ל"א לינונייתא דצנל דקלים רעים של נהרות צנל שאין נושאים פירות לפי שהמים רעים הן לגדל פירות צסוטה (דף מו:.) אמרי' קושטא הוא דלמרימו הני לנייתא דצנל מששת ימי בראשית איתנהו ונהר שתחת הני לינונייתא מי מרים וינהו: **שיצבי**. שכנים: **פוק סא**. לא ממקומך וצא אל ארץ ישראל ותכצנה: **כי אין האיש**. מקרא הוא צמשלי: **צקריבא הוא**. צקרוז הוא ויצא צעת דוחס. לפי דרכו של מקרא זה שהם שלחו לו שומעים אנו שהוא אכל מילתא דהוה אמרי ליה הוה משיב דבר זה: **לרור הכסף לקח צידו**. לדיקים צהנן מתו: **ואכרה לי בחמשה עשר כסף**. פדיתי אותה צמלרים צט"ו צניסן: **כסף וחומר שעורים ולפך שעורים**. צוכות לדיקים שנקראו כסף חומר שעורים שלשים סאין ולתך חמשה עשר סאין אלו ארבעים וחמשה לדיקים שהעולם מתקיים עליהם צבולין פרק גיד הגשה (דף צב.) פעמים ששלשים כאן וט"ו צאריך ישראל ופעמים טט"ו כאן ושלשים צאריך ישראל ^אוצמסנת חולין היכא דקא מפרש האי קרא צלדיקאי אמרי אין כסף אלא לדיקים וכן הוא אומר לרור הכסף לקח צידו: **כצר קבע להם זמן**. שלא יצא עד ע' שנה שתשלים גלות צנל: **מסלנא וממטרא**. מחמת שלגים ומטרים: **סא אשינא דטורי**. צא דרך תחתית ההרים וההרים יגיני עליך מן השלגים ומן המטרים: **שלחו כר מושל ארץ**. שלחו שליח אל נצוכד נזר שהיה מושל ארץ שיצא אל הר צת ציון דרך הסלעים וההרים: **לינס לי דוכסא**. לא יהיה לי מקוס סביב לירושלים שנוכל אני ומיילי לישב צמקוס מכוסה מפני הגשמים: **קצריהם של ישראל**. מערות שלהן סביב לירושלים וצהן אתה ומיילותיך יכולין לישב: **יוציאו אס עצמות מלכי יסודה**. שעמידים להשלך מן הקצרים העלמות שבקצרים שנאמר צעת ההיא וגו': **אינס אסי צר נפלי**. איירי דלמרינן לרור הכסף לקח צידו שנתמעטו הצדיקים קא מיירי הא נמי צמשיח וקאמ' תלמידים מתמעטין ואיירי דלמרי' ותהי האמת נעדרת אייתי הא דההוא אמר' דשמיא קושטא: **אח**

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

צנהרות. ל"א לינונייתא דצנל דקלים רעים של נהרות צנל שאין נושאים פירות לפי שהמים רעים הן לגדל פירות צסוטה (דף מו:.) אמרי' קושטא הוא דלמרימו הני לנייתא דצנל מששת ימי בראשית איתנהו ונהר שתחת הני לינונייתא מי מרים וינהו: **שיצבי**. שכנים: **פוק סא**. לא ממקומך וצא אל ארץ ישראל ותכצנה: **כי אין האיש**. מקרא הוא צמשלי: **צקריבא הוא**. צקרוז הוא ויצא צעת דוחס. לפי דרכו של מקרא זה שהם שלחו לו שומעים אנו שהוא אכל מילתא דהוה אמרי ליה הוה משיב דבר זה: **לרור הכסף לקח צידו**. לדיקים צהנן מתו: **ואכרה לי בחמשה עשר כסף**. פדיתי אותה צמלרים צט"ו צניסן: **כסף וחומר שעורים ולפך שעורים**. צוכות לדיקים שנקראו כסף חומר שעורים שלשים סאין ולתך חמשה עשר סאין אלו ארבעים וחמשה לדיקים שהעולם מתקיים עליהם צבולין פרק גיד הגשה (דף צב.) פעמים ששלשים כאן וט"ו צאריך ישראל ופעמים טט"ו כאן ושלשים צאריך ישראל ^אוצמסנת חולין היכא דקא מפרש האי קרא צלדיקאי אמרי אין כסף אלא לדיקים וכן הוא אומר לרור הכסף לקח צידו: **כצר קבע להם זמן**. שלא יצא עד ע' שנה שתשלים גלות צנל: **מסלנא וממטרא**. מחמת שלגים ומטרים: **סא אשינא דטורי**. צא דרך תחתית ההרים וההרים יגיני עליך מן השלגים ומן המטרים: **שלחו כר מושל ארץ**. שלחו שליח אל נצוכד נזר שהיה מושל ארץ שיצא אל הר צת ציון דרך הסלעים וההרים: **לינס לי דוכסא**. לא יהיה לי מקוס סביב לירושלים שנוכל אני ומיילי לישב צמקוס מכוסה מפני הגשמים: **קצריהם של ישראל**. מערות שלהן סביב לירושלים וצהן אתה ומיילותיך יכולין לישב: **יוציאו אס עצמות מלכי יסודה**. שעמידים להשלך מן הקצרים העלמות שבקצרים שנאמר צעת ההיא וגו': **אינס אסי צר נפלי**. איירי דלמרינן לרור הכסף לקח צידו שנתמעטו הצדיקים קא מיירי הא נמי צמשיח וקאמ' תלמידים מתמעטין ואיירי דלמרי' ותהי האמת נעדרת אייתי הא דההוא אמר' דשמיא קושטא: **אח**

צנהרות. ל"א לינונייתא דצנל דקלים רעים של נהרות צנל שאין נושאים פירות לפי שהמים רעים הן לגדל פירות צסוטה (דף מו:.) אמרי' קושטא הוא דלמרימו הני לנייתא דצנל מששת ימי בראשית איתנהו ונהר שתחת הני לינונייתא מי מרים וינהו: **שיצבי**. שכנים: **פוק סא**. לא ממקומך וצא אל ארץ ישראל ותכצנה: **כי אין האיש**. מקרא הוא צמשלי: **צקריבא הוא**. צקרוז הוא ויצא צעת דוחס. לפי דרכו של מקרא זה שהם שלחו לו שומעים אנו שהוא אכל מילתא דהוה אמרי ליה הוה משיב דבר זה: **לרור הכסף לקח צידו**. לדיקים צהנן מתו: **ואכרה לי בחמשה עשר כסף**. פדיתי אותה צמלרים צט"ו צניסן: **כסף וחומר שעורים ולפך שעורים**. צוכות לדיקים שנקראו כסף חומר שעורים שלשים סאין ולתך חמשה עשר סאין אלו ארבעים וחמשה לדיקים שהעולם מתקיים עליהם צבולין פרק גיד הגשה (דף צב.) פעמים ששלשים כאן וט"ו צאריך ישראל ופעמים טט"ו כאן ושלשים צאריך ישראל ^אוצמסנת חולין היכא דקא מפרש האי קרא צלדיקאי אמרי אין כסף אלא לדיקים וכן הוא אומר לרור הכסף לקח צידו: **כצר קבע להם זמן**. שלא יצא עד ע' שנה שתשלים גלות צנל: **מסלנא וממטרא**. מחמת שלגים ומטרים: **סא אשינא דטורי**. צא דרך תחתית ההרים וההרים יגיני עליך מן השלגים ומן המטרים: **שלחו כר מושל ארץ**. שלחו שליח אל נצוכד נזר שהיה מושל ארץ שיצא אל הר צת ציון דרך הסלעים וההרים: **לינס לי דוכסא**. לא יהיה לי מקוס סביב לירושלים שנוכל אני ומיילי לישב צמקוס מכוסה מפני הגשמים: **קצריהם של ישראל**. מערות שלהן סביב לירושלים וצהן אתה ומיילותיך יכולין לישב: **יוציאו אס עצמות מלכי יסודה**. שעמידים להשלך מן הקצרים העלמות שבקצרים שנאמר צעת ההיא וגו': **אינס אסי צר נפלי**. איירי דלמרינן לרור הכסף לקח צידו שנתמעטו הצדיקים קא מיירי הא נמי צמשיח וקאמ' תלמידים מתמעטין ואיירי דלמרי' ותהי האמת נעדרת אייתי הא דההוא אמר' דשמיא קושטא: **אח**

צנהרות. ל"א לינונייתא דצנל דקלים רעים של נהרות צנל שאין נושאים פירות לפי שהמים רעים הן לגדל פירות צסוטה (דף מו:.) אמרי' קושטא הוא דלמרימו הני לנייתא דצנל מששת ימי בראשית איתנהו ונהר שתחת הני לינונייתא מי מרים וינהו: **שיצבי**. שכנים: **פוק סא**. לא ממקומך וצא אל ארץ ישראל ותכצנה: **כי אין האיש**. מקרא הוא צמשלי: **צקריבא הוא**. צקרוז הוא ויצא צעת דוחס. לפי דרכו של מקרא זה שהם שלחו לו שומעים אנו שהוא אכל מילתא דהוה אמרי ליה הוה משיב דבר זה: **לרור הכסף לקח צידו**. לדיקים צהנן מתו: **ואכרה לי בחמשה עשר כסף**. פדיתי אותה צמלרים צט"ו צניסן: **כסף וחומר שעורים ולפך שעורים**. צוכות לדיקים שנקראו כסף חומר שעורים שלשים סאין ולתך חמשה עשר סאין אלו ארבעים וחמשה לדיקים שהעולם מתקיים עליהם צבולין פרק גיד הגשה (דף צב.) פעמים ששלשים כאן וט"ו צאריך ישראל ופעמים טט"ו כאן ושלשים צאריך ישראל ^אוצמסנת חולין היכא דקא מפרש האי קרא צלדיקאי אמרי אין כסף אלא לדיקים וכן הוא אומר לרור הכסף לקח צידו: **כצר קבע להם זמן**. שלא יצא עד ע' שנה שתשלים גלות צנל: **מסלנא וממטרא**. מחמת שלגים ומטרים: **סא אשינא דטורי**. צא דרך תחתית ההרים וההרים יגיני עליך מן השלגים ומן המטרים: **שלחו כר מושל ארץ**. שלחו שליח אל נצוכד נזר שהיה מושל ארץ שיצא אל הר צת ציון דרך הסלעים וההרים: **לינס לי דוכסא**. לא יהיה לי מקוס סביב לירושלים שנוכל אני ומיילי לישב צמקוס מכוסה מפני הגשמים: **קצריהם של ישראל**. מערות שלהן סביב לירושלים וצהן אתה ומיילותיך יכולין לישב: **יוציאו אס עצמות מלכי יסודה**. שעמידים להשלך מן הקצרים העלמות שבקצרים שנאמר צעת ההיא וגו': **אינס אסי צר נפלי**. איירי דלמרינן לרור הכסף לקח צידו שנתמעטו הצדיקים קא מיירי הא נמי צמשיח וקאמ' תלמידים מתמעטין ואיירי דלמרי' ותהי האמת נעדרת אייתי הא דההוא אמר' דשמיא קושטא: **אח**

צנהרות. ל"א לינונייתא דצנל דקלים רעים של נהרות צנל שאין נושאים פירות לפי שהמים רעים הן לגדל פירות צסוטה (דף מו:.) אמרי' קושטא הוא דלמרימו הני לנייתא דצנל מששת ימי בראשית איתנהו ונהר שתחת הני לינונייתא מי מרים וינהו: **שיצבי**. שכנים: **פוק סא**. לא ממקומך וצא אל ארץ ישראל ותכצנה: **כי אין האיש**. מקרא הוא צמשלי: **צקריבא הוא**. צקרוז הוא ויצא צעת דוחס. לפי דרכו של מקרא זה שהם שלחו לו שומעים אנו שהוא אכל מילתא דהוה אמרי ליה הוה משיב דבר זה: **לרור הכסף לקח צידו**. לדיקים צהנן מתו: **ואכרה לי בחמשה עשר כסף**. פדיתי אותה צמלרים צט"ו צניסן: **כסף וחומר שעורים ולפך שעורים**. צוכות לדיקים שנקראו כסף חומר שעורים שלשים סאין ולתך חמשה עשר סאין אלו ארבעים וחמשה לדיקים שהעולם מתקיים עליהם צבולין פרק גיד הגשה (דף צב.) פעמים ששלשים כאן וט"ו צאריך ישראל ופעמים טט"ו כאן ושלשים צאריך ישראל ^אוצמסנת חולין היכא דקא מפרש האי קרא צלדיקאי אמרי אין כסף אלא לדיקים וכן הוא אומר לרור הכסף לקח צידו: **כצר קבע להם זמן**. שלא יצא עד ע' שנה שתשלים גלות צנל: **מסלנא וממטרא**. מחמת שלגים ומטרים: **סא אשינא דטורי**. צא דרך תחתית ההרים וההרים יגיני עליך מן השלגים ומן המטרים: **שלחו כר מושל ארץ**. שלחו שליח אל נצוכד נזר שהיה מושל ארץ שיצא אל הר צת ציון דרך הסלעים וההרים: **לינס לי דוכסא**. לא יהיה לי מקוס סביב לירושלים שנוכל אני ומיילי לישב צמקוס מכוסה מפני הגשמים: **קצריהם של ישראל**. מערות שלהן סביב לירושלים וצהן אתה ומיילותיך יכולין לישב: **יוציאו אס עצמות מלכי יסודה**. שעמידים להשלך מן הקצרים העלמות שבקצרים שנאמר צעת ההיא וגו': **אינס אסי צר נפלי**. איירי דלמרינן לרור הכסף לקח צידו שנתמעטו הצדיקים קא מיירי הא נמי צמשיח וקאמ' תלמידים מתמעטין ואיירי דלמרי' ותהי האמת נעדרת אייתי הא דההוא אמר' דשמיא קושטא: **אח**

לך דאיקמליגהו לכולהו מיד נח הרהר תשובה בדעתיה אמר מה הם שלא איבדו אלא נפש אחת כך ההוא גברא מה תיהוי עליה ערק שדר פורטיאת לביתיה ואיתגייר תנו רבנן ^אנעמן גר תושב היה נבזור אדן גר צדק היה מבני בניו של סיסרא למדו תורה בירושלים מבני בניו של סנחריב לימדו תורה ברבים ומאן ניגהו שמעיה ואבטליון מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק ואף מבני בניו של אותו רשע ביקש הקב"ה להכניסן תחת כנפי השכינה אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבונו של עולם מי שהחריב את ביתך ושרף את היכלך תכנים תחת כנפי השכינה היינו דכתיב ^ברפינו ^גאת בבל ולא נרפתה עולא אמר זה נבוכד נצר רבי שמואל בר נחמני אמר אלו נהרות בבל ותרגמה דצינייתא ^ד(צירדתא) דבבלאי אמר עולא ^העמון ומואב שיבכי בישי דירושלם הוו כיון דשמעינהו לנביאי דקא מיתנבאי לחורבנא דירושלם שלחו לנבוכד נצר פוק ותא אמר מסתפינא דלא ליעבדו לי כדעבדו בקמאי שלחו ליה ^וכי אין האיש בביתו וא^ז הלך בדרך מרחוק ואין איש אלא הקדוש ברוך הוא שנאמר ^זה' איש מלחמה שלח להו בקריבא הוא ואתי שלחו ליה הלך בדרך מרחוק שלח להו אית להו צדיקי דבעו רחמי ומייתו ליה שלחו ליה ^חצרור הכסף לקח בידו ואין כסף אלא צדיקים שנאמר ^טואכרה לי בחמשה עשר כסף וחומר שעורים ולתך שעורים שלח להו הדרי רשיעי בתשובה ובעו רחמי ומייתו ליה שלחו ליה כבר קבע להן זמן שנאמר ליום הכסא יבא (ל)ביתו אין כסא אלא אשינא דטורא שנאמר ^ישלחו כר מושל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון שלח להו אי אתינא לית לי דוכתא דיתיבנא ביה שלחו ליה קברות שלהם מעולין מפלטיירין שלך דכתיב ^{יא}בעת ההיא נאום ה' יוציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקבריהם ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדם ואשר הלכו אחריהם אמר ליה רב נחמן לרבי יצחק מי שמיע לך אימת אתי בר נפלי אמר ליה מאן בר נפלי א"ל משיח משיח בר נפלי קרית ליה א"ל אין דכתיב ^{יב}ביום ההוא אקים את

מסורת הש"ס

א) וַיַּחפְּשׂוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ אֶל מֶלֶךְ בָּבֶל רַב־לְחָה וַיְדַבְּרוּ אִתּוֹ מִשְׁפָּט: מַלְכִּים ב כה ו
ב) וַעֲתָה פְתוּחִיהָ יָחַד בְּכַשִּׁיל וּבִילְפַת יְהוֹלְמוֹן: תְּהִלִּים ער ו
ג) יָדַע בְּמִבְּאֵי לַמַּעֲלָה בִּסְבָּךְ עַץ קֶרְדִּמּוֹת: תְּהִלִּים עד ה
ד) סֵלָה כָּל אַבְיֵר אֲדִנִּי בִקְרִי קָרָא אֶלִי מוֹעֵד לִשְׁבֹּר בַּחוּץ גַּת דֶּרֶךְ אֲדִנִּי לְבַתּוּלַת בַּת יְהוּדָה: אִיכָה א טו
ה) קָדִי רַחֵם וּטְוֵנִי קִמַּח גְּלִי צִמְחָךְ חֲשַׁפִּי שְׁבֹל גְּלִי שׁוֹק עֲבְרֵי נְהַרּוֹת: יִשְׁעִיהוּ מו ב
ו) רַפִּינוּ אֶת בָּבֶל וְלֹא נִרְפָּתָה עֲזוֹבָהּ וְגַלְךָ אִישׁ לְאַרְצוֹ כִּי נָגַע אֶל הַשָּׁמַיִם מִשְׁפָּטָהּ וַיִּשָּׂא עַד שְׁחָקֶיהָ: תְּהִלִּים עד ה
ז) כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבִיתוֹ הֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ מִרְחֻק: מִשְׁלִי ז יט
ח) יְיָ אִישׁ מִלִּחְמָה יְיָ שְׁמוֹת טו ג
ט) צִרּוֹר הַכֶּסֶף לִקְחַת בִּידוֹ לְיוֹם הַכֶּסֶף יָבֵא בֵיתוֹ: מִשְׁלִי ז כ
י) וְאֶפְרָיִם לִי בַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר כֶּסֶף וְחֹקֶר שְׁעָרִים וְלִחְרַפִּי שְׁעָרִים: הוֹשֵׁעַ ג ב
יא) תַּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בִּכְסֵּה לְיוֹם חֲנֻנִּי: תְּהִלִּים פא ד
יב) שְׁלַחוּ כֵר מִשְׁלַח אֶרֶץ מִסְלַע מִדְבָּרָה אֶל הָר בַּת צִיּוֹן: יִשְׁעִיהוּ טו א
יג) בָּעַת הַהִיא נָאֻם יְיָ יוֹצִיאֵנִי אֶת עֲצֻמוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת עֲצֻמוֹת שָׂרָיו וְאֶת עֲצֻמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת עֲצֻמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת עֲצֻמוֹת יוֹשְׁבֵי יִרְדְּשֵׁלֻם מִקְבְּרֵיהֶם: בִּיּוֹם הוּאָא אָקִים אֶת סֶבֶת דָּוִיד הַנִּפְלֵאָה וַיְגַדִּיתִי אֶת פְּרִצְיָהוּן וְהִרְסֹתִיו אָקִים וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם: עֲמוֹס ט יא

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש פ"ד מ"ד דידים: רש"י ד"ה בסף ובי'. ובעין זה לעיל ג' ע"א וצברסות דף כו ע"ב (מס' ד"ה ואין שםיה):

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש פ"ד מ"ד דידים: רש"י ד"ה בסף ובי'. ובעין זה לעיל ג' ע"א וצברסות דף כו ע"ב (מס' ד"ה ואין שםיה):

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש פ"ד מ"ד דידים: רש"י ד"ה בסף ובי'. ובעין זה לעיל ג' ע"א וצברסות דף כו ע"ב (מס' ד"ה ואין שםיה):

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש פ"ד מ"ד דידים: רש"י ד"ה בסף ובי'. ובעין זה לעיל ג' ע"א וצברסות דף כו ע"ב (מס' ד"ה ואין שםיה):

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש פ"ד מ"ד דידים: רש"י ד"ה בסף ובי'. ובעין זה לעיל ג' ע"א וצברסות דף כו ע"ב (מס' ד"ה ואין שםיה):

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש פ"ד מ"ד דידים: רש"י ד"ה בסף ובי'. ובעין זה לעיל ג' ע"א וצברסות דף כו ע"ב (מס' ד"ה ואין שםיה):

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש פ"ד מ"ד דידים: רש"י ד"ה בסף ובי'. ובעין זה לעיל ג' ע"א וצברסות דף כו ע"ב (מס' ד"ה ואין שםיה):

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש פ"ד מ"ד דידים: רש"י ד"ה בסף ובי'. ובעין זה לעיל ג' ע"א וצברסות דף כו ע"ב (מס' ד"ה ואין שםיה):

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש פ"ד מ"ד דידים: רש"י ד"ה בסף ובי'. ובעין זה לעיל ג' ע"א וצברסות דף כו ע"ב (מס' ד"ה ואין שםיה):

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש פ"ד מ"ד דידים: רש"י ד"ה בסף ובי'. ובעין זה לעיל ג' ע"א וצברסות דף כו ע"ב (מס' ד"ה ואין שםיה):

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש פ"ד מ"ד דידים: רש"י ד"ה בסף ובי'. ובעין זה לעיל ג' ע"א וצברסות דף כו ע"ב (מס' ד"ה ואין שםיה):

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש פ"ד מ"ד דידים: רש"י ד"ה בסף ובי'. ובעין זה לעיל ג' ע"א וצברסות דף כו ע"ב (מס' ד"ה ואין שםיה):

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש פ"ד מ"ד דידים: רש"י ד"ה בסף ובי'. ובעין זה לעיל ג' ע"א וצברסות דף כו ע"ב (מס' ד"ה ואין שםיה):

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש פ"ד מ"ד דידים: רש"י ד"ה בסף ובי'. ובעין זה לעיל ג' ע"א וצברסות דף כו ע"ב (מס' ד"ה ואין שםיה):

גמ' עמון ומואב ברו. עיי' גר"ש